

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobkyne: **G.**, bytom K, H., *zastúpená advokátkou JUDr. V.*, Advokátska kancelária v K, R., proti žalovanému: **Vedúci služobného úradu Krajského lesného úradu v Košiciach**, Popradská č. 78, Košice, *zastúpeného advokátkou JUDr. B. N.*, Advokátska kancelária v K., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 30. apríla 2008 č. 2008/00119, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/84/2008 -60 zo dňa 14. mája 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/84/2008 -60 zo dňa 14. mája 2009 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie žalovaného zo dňa 30. apríla 2008 č. 2008/00119 ako aj rozhodnutie Krajského lesného úradu – Služobný úrad v Košiciach č. 2008/00004-002 zo dňa 13. marca 2008 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v sume 362,74 € do rúk jej právej zástupkyňi JUDr. V. v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku .

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného uvedené v záhlaví tohto rozhodnutia z dôvodu, že týmto rozhodnutím bola ukrátená na svojich právach v dôsledku porušenia zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej službe“). Žalobkyni náhradu trov konania nepriznal a súčasne vyslovil, že žalovaný nemá právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného sa stotožnil s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Považoval ich za skutkovo správne a v súlade so zákonom.

Krajský súd z obsahu pripojených administratívnych spisov žalovaného zistil, že Vedúci služobného úradu Krajského lesného úradu v Košiciach - žalovaný, ako

druhostupňový správny orgán podľa § 138 ods. 6 zákona o štátnej službe zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Krajského lesného úradu – Služobného úradu v Košiciach č. 2008/00004-002 zo dňa 13.3.2008, ktorým Krajský lesný úrad v Košiciach podľa § 40 ods. 2, písm. a/ zákona o štátnej službe skončil so žalobkyňou štátnozamestnanecký pomer štátneho zamestnanca v stálej štátnej službe vo funkcii radca s miestom výkonu štátnej služby Krajský lesný úrad v Košiciach ku dňu 31.3.2008.

Krajský súd konštatoval, že na základe právneho vyhodnotenia žalobných námietok, vychádzajúc z ustanovení zákona o štátnej službe, ktoré citoval, a zo zisteného skutkového stavu veci vyplývajúceho z obsahu administratívneho spisu, je preskúmané rozhodnutie žalovaného zo dňa 30.4.2008 a prvostupňové rozhodnutie zo dňa 13.3.2008 dôvodné a správne. Námietky žalobkyne uvádzané v jej žalobnom návrhu považoval za nedôvodné. Podľa názoru krajského súdu argumentácia žalobkyne, podľa ktorej žalovaný pri aplikácii § 40 ods. 2, písm. a/ zákona o štátnej službe mal jej ponúknuť miesto samostatného radcu, aj s prihliadnutím na jej vysokoškolské štúdium, alebo zmeniť organizačnú štruktúru tak, aby bola vytvorená funkcia zodpovedajúca jej vzdelaniu, neobstojí, pretože žalovaný po vykonaní organizačnej zmeny z 12.3.2008 nemal voľné štátnozamestnanecké miesto vo funkcii radca a na funkciu samostatný radca žalobkyňa nespĺňala v čase rozhodovania správnych orgánov v danej veci kvalifikačné predpoklady. Poukázal na to, že súd nebol oprávnený v predmetnom konaní skúmať dôvodnosť tvrdení žalobkyne o následnom obsadení funkcie samostatný radca na Obvodnom lesnom úrade v Rožňave osobou, ktorá nemala spĺňať kvalifikačné predpoklady na takúto funkciu, pretože pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci stav, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia podľa § 250i ods. 1 O.s.p. a ku dňu vydania rozhodnutia správnym orgánom prvého stupňa z 13.3.2008 žalovaný nemal v dôsledku organizačnej zmeny vykonanej Príkazom prednostu Krajského lesného úradu v Košiciach z 12.3.2008 č. 2/2008 voľné štátnozamestnanecké miesto vo funkcii radca, ktoré bolo predtým obsadené žalobkyňou. Postup žalovaného považoval v súlade s § 40 ods. 2, písm. a/ zákona o štátnej službe. Krajský súd nesúhlasil s tvrdením žalobkyne, že žalovaný porušil ustanovenie § 118 ods. 6 zákona o štátnej službe z dôvodov, že z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že Príkaz prednostu Krajského lesného úradu v Košiciach z 12.3.2008 č. 2/2008 bol dňa 13.3.2008 prerokovaný odborovou organizáciou v súlade s pracovným poriadkom a o pravdivosti tejto skutočnosti svedčí aj potvrdenie zo dňa 4.8.2008. Krajský súd sa stotožnil s tvrdením žalovaného, pokiaľ išlo o námietku žalobkyne týkajúcu sa neinformovanosti žalobkyne o zložení poradnej odvolacej komisie, keďže žalobkyňa mohla aj v štádiu odvolacieho konania využiť všetky procesné oprávnenia v konaní vyplývajúce zo zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), t.j. aj využiť svoje právo nahliadnuť do administratívneho spisu. Uviedol, že zo zákona o štátnej službe pritom nevyplýva pre žalovaného povinnosť v priebehu odvolacieho konania oznámiť účastníkom konania zloženie poradnej odvolacej komisie. Krajský súd vychádzajúc z uvedeného skutkového a právneho stavu žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Rozhodovanie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil podľa § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobkyni náhradu trov konania nepriznal, pretože bola v konaní neúspešná. Súčasne vyslovil, že žalovaný nemá právo na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli právnym zastúpením, pretože z ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. takéto právo žalovanému nevyplýva.

Proti rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolala žalobkyňa. Žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie správne orgánu prvého stupňa zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

Dôvodnosť odvolania odvodzovala v zmysle § 205 ods. 2, písm. a/, d/ a f/ O.s.p.. Namietala, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď konštatoval, že Príkaz prednostu Krajského lesného úradu v Košiciach z 12.3.2008 č. 2/2008 bol dňa 13.3.2008 prerokovaný odborovou organizáciou v súlade s pracovným poriadkom Krajského lesného úradu v Košiciach zo dňa 17.5.2005, pretože z vykonaného dokazovania nevyplýva, že príkaz prednostu č. 2/2008 bol prerokovaný podľa pracovného poriadku pred jeho vydaním, t.j. pred 12.3.2008, ktorou námietkou sa súd prvého stupňa nezaoberal. Uviedla, že v spise, ako ani v administratívnom spise nie je žiaden záznam o prerokovaní uvedeného príkazu za prítomnosti prednostu, vedúcej osobného úradu a odborovej organizácie. Vytýkala súdu prvého stupňa, že nesprávne vyhodnotil skutkové zistenia týkajúce sa postupu žalovaného správneho orgánu vo veci ponúknutia jej iného štátnozamestnaneckého miesta. Tvrdila, že v konaní bolo preukázané, že tak v čase vydania rozhodnutia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru so žalobkyňou ako aj v čase napadnutého rozhodnutia boli na Krajskom lesnom úrade v Košiciach voľné štátnozamestnanecké miesta. Ďalej vytýkala prvostupňovému súdu, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný a preto nemá možnosť podať kvalifikované odvolanie, čím podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. došlo k odňatiu jej možnosti konať pred súdom. Citovala ustanovenie § 157 O.s.p. a súčasne poukázala na to, že odôvodnenie rozhodnutí súdov tvorí súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v tejto súvislosti poukázala na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 16.12.2002 vo veci sťažnosti č. 20945/87 a na nález Ústavného súdu SR sp.zn. II.ÚS 6/03 zo dňa 13.3.2003. Dôvodila, že z napadnutého rozsudku nie je zrejmé, akými úvahami sa súd prvého stupňa pri hodnotení obsahu spisu správnych orgánov riadil, čo spôsobuje, že odôvodnenie tohto rozsudku nie je presvedčivé, keď súd v rozsudku iba skonštatoval skutkové zistenia, uvedené v odvolaní, bez odôvodnenia v zmysle § 157 O.s.p..

Žalovaný navrhoval odvolanie zamietnuť a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Poukázal na to, že žalobkyňa v odvolaní v podstate uviedla iba tie skutočnosti, ktoré uviedla aj v žalobe, s ktorými sa súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku vysporiadal. Stotožnil sa v celom rozsahu s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozsudku krajského súdu. Nesúhlasil s dôvodmi uvedenými v odvolaní žalobkyne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c v spojení s §§ 211 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a odvolanie žalobkyne zamietol, ktorými rozhodnutiami bol skončený štátnozamestnanecký pomer žalobkyne podľa § 40 ods. 2 písm. a/ zákona o štátnej službe, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a súčasne rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a konania, ktoré týmto rozhodnutiam prechádzali, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci bolo posúdenie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného a v rámci tohto konania posúdenie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu prvého stupňa, ktorými rozhodnutiami bol skončený štátnozamestnanecký pomer žalobkyne podľa § 40 ods. 2, písm. a/ zákona o štátnej službe.

Podľa § 40 ods. 2, písm. a/, ods. 4 zákona o štátnej službe, účinného v čase skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne, v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním z dôvodu zrušenia jeho štátnozamestnaneckého miesta, ak štátny zamestnanec, ktorého štátnozamestnanecké miesto bolo zrušené, nesúhlasí s trvalým preložením podľa § 29 ods. 5 alebo služobný úrad nemá voľné štátnozamestnanecké miesto alebo voľné štátnozamestnanecké miesto obsadzuje výberovým konaním; v tom prípade sa štátnemu zamestnancovi poskytne náhrada vo výške dvojnásobku jeho funkčného platu, a ak štátnozamestnanecký pomer štátneho zamestnanca trval dlhšie ako dva roky, poskytne sa mu náhrada vo výške trojnásobku jeho funkčného platu; to neplatí, ak ide o štátneho zamestnanca podľa § 25 ods. 2 písm. c).

Štátnozamestnanecký pomer podľa odsekov 1 až 3 sa skončí dňom uvedeným v rozhodnutí, najskôr však dňom doručenia rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 29 ods. 5 zákona o štátnej službe štátneho zamestnanca možno na základe jeho písomného súhlasu trvale preložiť na vykonávanie štátnej služby

- a) v tom istom služobnom úrade do iného odboru štátnej služby,
- b) do iného služobného úradu toho istého odboru štátnej služby,
- c) do iného služobného úradu iného odboru štátnej služby,
- d) v tom istom odbore štátnej služby toho istého služobného úradu, ak sa zmení opis činností štátnozamestnaneckého miesta, alebo
- e) v tom istom odbore štátnej služby toho istého služobného úradu, ak sa zmení pravidelné miesto výkonu štátnej služby.

Podľa § 125 ods. 1, 2 zákona o štátnej službe **konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru (ďalej len „konanie“) sa vzťahuje na veci týkajúce vzniku, zmeny a skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Na konanie podľa odseku 1 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, ďalej len „Správny poriadok“), ak tento zákon neustanovuje inak.**

Podľa § 126 zákona o štátnej službe **orgánom príslušným na konanie a rozhodovanie v prvom stupni je vedúci úradu vo veciach** vymenovania do štátnej služby a vzniku štátnozamestnaneckého pomeru, zmeny štátnozamestnaneckého pomeru a **skončenia štátnozamestnaneckého pomeru.**

Podľa § 138 ods. 1 zákona o štátnej službe **odvolacím orgánom je vedúci úradu, ktorý rozhoduje na základe stanoviska poradnej odvolacej komisie.**

Podľa § 32 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v preskúmvanej veci nepostupovali v intenciách citovaných právnych noriem a ich rozhodnutia nemožno považovať za skutkovo správne a v súlade so zákonom, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa nerozhodol v danej veci skutkovo a právne správne, keď žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, v danej veci zistil, že Služobný úrad Krajského lesného úradu v Košiciach rozhodnutím č. 2008/00004-002 zo dňa 13.3.2008 podľa § 40 ods. 2, písm. a/ zákona o štátnej službe skončil so žalobkyňou štátnozamestnanecký pomer štátneho zamestnanca v stálej štátnej službe vo funkcii radca s miestom výkonu štátnej služby Krajský lesný úrad v Košiciach ku dňu 31.3.2008.

Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie žalobkyňa, v ktorom namietala zákonnosť postupu správneho orgánu prvého stupňa v rozpore s § 40 ods. 2, písm. a/ v spojení s § 29 ods. 5 zákona o štátnej službe, tvrdiac, že služobný úrad jej neponúkol voľné štátnozamestnanecké miesto, pričom KLÚ evidoval jedno neobsadené štátnozamestnanecké miesto a to na Obvodnom lesnom úrade v Košiciach, ďalej namietala, že služobný úrad postupoval v rozpore s § 118 zákona o štátnej službe a Pracovným poriadkom, keď Príkaz prednostu č. 2/2008 zo dňa 12.3.2008 bol ZO doručený dňa 13.3.2008 až po osobnom pohovore s ňou a teda nebola daná možnosť ZO k tomuto príkazu sa vyjadriť, ďalej namietala porušenie ústnej dohody prednostu KLÚ so základnou organizáciou pri postupe znižovania počtu zamestnancov, poukazovala na účelové rozhodnutie o zrušení jej štátnozamestnaneckého miesta a záverom sa vyjadrila ku skutočnosti, z dôvodu ktorej odmietla podpísať záznam o pohovore zo dňa 13.3.2008.

Vedúci služobného úradu Krajského lesného úradu v Košiciach - žalovaný, ako druhostupňový správny orgán preskúmvaným rozhodnutím podľa § 138 ods. 6 zákona o štátnej službe odvolanie žalobkyne zamietol a rozhodnutie Krajského lesného úradu – Služobného úradu v Košiciach zo dňa 13.3.2008 potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vyplýva, že žalovaný po preskúmaní napadnutého prvostupňového rozhodnutia a súčasne na základe stanoviska odvolacej poradnej komisie dospel k názoru, že služobný úrad v danej veci postupoval skutkovo správne a v intenciách zákona o štátnej službe. Konštatoval, že žalobkyňa bola oboznámená a upovedomená o začatí konania vo veci skončenia jej štátnozamestnaneckého pomeru a že jej bola poskytnutá možnosť sa k tomu vyjadriť a skutočnosť, že záznam o pohovore nebol potvrdený jej podpisom, potvrdzuje, že sa dobrovoľne vzdala práva aktívnej súčinnosti na konaní. Námietku žalobkyne, že služobný úrad porušil ustanovenie § 118 zákona o štátnej službe a Pracovný poriadok, považoval za nedôvodnú, pretože služobný úrad už dňa 13.3.2008 informoval a prerokoval zrušenie jej štátnozamestnaneckého miesta so zástupcom odborového orgánu, vychádzajúc z listu Krajského lesného úradu v Košiciach – služobného úradu č.j. 2008/00004 zo dňa 26.3.2008. Poukázal na to, že k ďalším skutočnostiam subjektívneho charakteru uvedeným v odvolaní sa poradná odvolacia komisia nevyjadrila, nakoľko tieto neboli ani dôvodom skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne.

Prednosta Krajského lesného úradu v Košiciach vydal Príkaz č. 2/2008 pod č.j. 2008/00095 zo dňa 12.3.2008 k zabezpečeniu racionalizačných opatrení v súlade s východiskami rozpočtu KLÚ v Košiciach na rok 2008 a stanoveného limitu počtu zamestnancov na základe bodu C.15 uznesenia Vlády SR č. 856/2006 Ministerstvom pôdohospodárstva SR podľa rozpisu Záväzných ukazovateľov štátneho rozpočtu na rok 2008 č. 515/2008-330 zo dňa 9.1.2008, ktorým v bode A .a/ s účinnosťou 31.3.2008 na KLÚ

v Košiciach zrušil štátnozamestnanecké miesto t.č. obsadené žalobkyňou. Na uvedenom prikaze je rukou napísané: „Oboznámil sa: 13.3.2008“ a nečitateľný podpis. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že ide o podpis zástupcu ZO VSOZ pri Krajskom lesnom úrade v Košiciach.

Základná organizácia VSOZ pri Krajskom lesnom úrade v Košiciach listom zo dňa 17.3.2008 adresovanom Krajskému lesnému úradu odporučila prednostovi KLÚ v Košiciach ponúknuť žalobkyni voľné štátnozamestnanecké miesto. Krajský lesný úrad – Služobný úrad v Košiciach listom zo dňa 26.3.2008 okrem ďalšieho oznámil ZO VSOZ pri KLÚ v Košiciach, že žalobkyni nemôže ponúknuť voľné ŠZM, pretože na všetky voľné ŠZM potrebuje odborníka v prípadoch dočasnej štátnej služby a ostatné voľné ŠZM obsadzuje výberovým konaním.

Zo záznamu z osobného pohovoru so žalobkyňou zo dňa 13.3.2008 vyplýva, že uvedený deň sa uskutočnil pohovor so žalobkyňou v súvislosti s pripravovanými organizačnými zmenami k zabezpečeniu racionalizačných opatrení v súlade s východiskami rozpočtu KLÚ v Košiciach na rok 2008, stanoveného limitu počtu zamestnancov na rok 2008 pri zohľadnení ďalších legislatívnych úprav, napr. bodu C.15 Uznesenia Vlády SR č. 856/2006 a súčasne záznam obsahuje, že predmetom osobného pohovoru bolo prerokovanie zrušenia jej štátnozamestnaneckého miesta na KLÚ v Košiciach a vzhľadom na to, že služobný úrad nemá voľné štátnozamestnanecké miesto pre štátneho zamestnanca a ďalšie voľné miesta obsadzuje výberovým konaním, bolo so štátnym zamestnancom dohodnuté skončenie štátnozamestnaneckého pomeru dňom 31.3.2008. Záznam je podpísaný len Ing. P. B., prednostom. Na uvedenom zázname je rukou dopísané: „štátny zamestnanec po vykonanom osobnom pohovore odmietol podpísať záznam“ a „ako účastník pohovoru potvrdzujem vyššie uvedené vyjadrenie prednostu KLÚ Košice, Ing. L.“ a nečitateľný podpis.

Predpokladom skončenia štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 40 ods. 2 písm. a/ zákona o štátnej službe je zrušenie štátnozamestnaneckého miesta zamestnanca a skutočnosť, že štátny zamestnanec, ktorého štátnozamestnanecké miesto bolo zrušené, nesúhlasí s trvalým preložením podľa § 29 ods. 5 alebo, že služobný úrad nemá voľné štátnozamestnanecké miesto alebo voľné štátnozamestnanecké miesto obsadzuje výberovým konaním.

Základnou podmienkou použiteľnosti **skončenia štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním podľa § 40 ods. 2 písm. a/ zákona o štátnej službe**, spočívajúceho na viacerých skutočnostiach, je **nadbytočnosť zamestnanca** a ďalšou podmienkou je, že **štátny zamestnanec nesúhlasí s trvalým preložením podľa § 29 ods. 5, alebo služobný úrad nemá voľné štátnozamestnanecké miesto alebo voľné štátnozamestnanecké miesto obsadzuje výberovým konaním**. Splnenie povinností vyplývajúcich zamestnávateľovi z ustanovenia § 40 ods. 2, písm. a/ zákona o štátnej službe je hmotnoprávnou podmienkou platného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním zo strany zamestnávateľa, pričom splnenie tejto podmienky musí preukázať zamestnávateľ.

Právna norma ustanovená v § 40 ods. 2, písm. a/ zákona o štátnej službe rozlišuje dve eventuality: prvú, ktorá vychádza z toho, že zamestnávateľ nemá možnosť zamestnanca ďalej zamestnávať, pretože nemá voľné štátnozamestnanecké miesto alebo voľné štátnozamestnanecké miesto obsadzuje výberovým konaním a druhú, ktorá predpokladá, že zamestnanec nie je ochotný prejsť na iné pre neho vhodné miesto výkonu štátnej služby. Nemožnosť zamestnávať zamestnanca teda znamená, že zamestnanec nesúhlasí s trvalým preložením na štátnozamestnanecké miesto ponúknuté mu zamestnávateľom podľa právnej

úpravy taxatívne ustanovenej v § 29 ods. 5 zákona o štátnej službe, alebo služobný úrad nemá voľné štátnozamestnanecké miesto alebo voľné štátnozamestnanecké miesto obsadzuje výberovým konaním. A až po preukázaní splnenia tejto podmienky je splnená jedna z podmienok skončenia štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním a t.j. nemožnosť zamestnanca vôbec ďalej zamestnávať. Zamestnávateľ v zmysle ustanovenia § 29 ods. 5 musí totiž ponúknuť zamestnancovi akékoľvek voľné miesto výkonu štátnej služby, ktoré má k dispozícii v dobe skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, nielen miesto zodpovedajúce pôvodnému opisu činnosti štátnozamestnaneckého miesta zamestnanca, záleží len na zamestnancovi, či ponuku prijme alebo ju odmietne, predovšetkým však je povinný ponúknuť to voľné miesto, ktoré sa vzhľadom na jeho zdravotný stav, pracovné schopnosti a kvalifikáciu javí pre neho ako vhodné.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že cieľom zákonodarcu v právnej úprave skončenia štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 40 ods. 2, písm. a/ zákona o štátnej službe v spojení s § 29 ods. 5 bolo zaručiť ochranu štátneho zamestnanca a tým jeho právnu istotu, ktorú sú správne orgány, majúce oprávnenie konať vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru v zmysle §§ 125 a nasl. zákona o štátnej službe, povinné pri aplikácii uvedenej právnej normy taktiež sledovať.

Z uvedených dôvodov odvolací súd v danej veci dospel k záveru, že so skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu nie je preukázané, že by sa so žalobkyňou pred doručením rozhodnutia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru konalo o možnosti alebo nemožnosti jej preloženia na iné štátnozamestnanecké miesto v zmysle podmienok ustanovených v § 29 ods. 5 zákona o štátnej službe, majúce za následok, že nemohli nastať jednoznačné podmienky pre skončenie štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním podľa § 40 ods. 2, písm. a/ zákona o štátnej službe, ktoré sú hmotnoprávne podmienky platného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, preukázanie ktorých zaťažuje služobný úrad, a to aj s prihliadnutím na časové súvislosti, v akých postupoval správny orgán prvého stupňa pri skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne, to ani nebolo možné. Podľa názoru odvolacieho súdu záznam z osobného pohovoru so žalobkyňou zo dňa 13.3.2008 nie je možné považovať za dôkaz preukazujúci, že so žalobkyňou bol vykonaný pohovor o možnosti riešenia jej štátnozamestnaneckého postavenia v súvislosti so skončením jej štátnozamestnaneckého pomeru, pretože z uvedeného záznamu len vyplýva, že prednosta jej oznámil, že jej štátnozamestnanecké miesto bolo zrušené a služobný úrad nemá voľné štátnozamestnanecké miesto a súčasne, že bolo so štátnym zamestnancom dohodnuté skončenie štátnozamestnaneckého pomeru dňom 31.3.2008, pričom z obsahu uvedeného záznamu sa javí, že tento bol vyhotovený vopred a bol predložený žalobkyňi len k podpisu. Podľa názoru odvolacieho súdu z administratívneho spisu predloženého žalovaným ani skutočnosť ním tvrdená, že služobný úrad nemá voľné štátnozamestnanecké miesto pre žalobkyňu, nevyplýva, pretože žalovaný v danej veci nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by relevantným spôsobom preukazoval, že služobný úrad v čase skončenia štátnozamestnaneckého pomeru so žalobkyňou nemal žiadne voľné štátnozamestnanecké miesto, keďže nepredložil ani rozpis štátnozamestnaneckých miest evidovaných služobným úradom. Odvolací súd dospel k záveru, že skutočnosť, že žalovaný v danej veci nepostupoval v súlade s § 40 ods. 2 písm. a/ zákona o štátnej službe v spojení s § 29 ods. 5 taktiež svedčí aj to, že žalovaný v preskúmanom rozhodnutí sa ani náležite nevyporiadal s námietkou žalobkyne, že jej nebolo ponúknuté žiadne štátnozamestnanecké miesto, pričom tvrdila, že na Obvodnom lesnom úrade v Košiciach sa eviduje jedno voľné štátnozamestnanecké miesto. Žalovaný v administratívnom konaní ako aj v súdnom preskúmanavacom konaní tvrdil, že nebolo možné žalobkyňi ponúknuť žiadne voľné štátnozamestnanecké miesto, pretože

služobný úrad nedisponoval žiadnym voľným štátnozamestnaneckým miestom, avšak vo vyjadrení k žalobe žalovaný sám uviedol, že bolo predmetom riešenia voľné miesto na OLÚ v Rožňave na zastupovanie zamestnankyne na materskej dovolenke.

Pokiaľ žalobkyňa namietala, že Príkaz prednostu Krajského lesného úradu v Košiciach z 12.3.2008 č. 2/2008 nebol prerokovaný odborovou organizáciou v súlade s pracovným poriadkom Krajského lesného úradu v Košiciach zo dňa 17.5.2005, odvolací súd zistil, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že príkaz prednostu č. 2/2008 nebol prerokovaný podľa pracovného poriadku pred jeho vydaním, t.j. pred 12.3.2008, keďže bol doručený zástupcovi ZO VSOZ pri Krajskom lesnom úrade v Košiciach až dňa 13.3.2008 s potvrdením „oboznámila sa“.

Podľa § 118 ods. 1, písm. a/ o štátnej službe Služobný úrad je povinný vopred prerokovať s príslušným odborovým orgánom návrhy 1. služobných predpisov, 2. opatrení na utvorenie podmienok na riadne vykonávanie štátnej služby, 3. opatrení, ktoré sa týkajú väčšieho počtu štátnych zamestnancov.

Odvolací súd zastáva názor, že Príkaz prednostu č. 2/2008 v zmysle § 118 ods. 1 písm. a/ zákona o štátnej službe je treba považovať za služobný predpis a súčasne aj za opatrenie na utvorenie podmienok na riadne vykonávanie štátnej služby a bolo povinnosťou služobného úradu takýto predpis prerokovať vopred s odborovým orgánom pred jeho vydaním, z ktorých dôvodov, ak Príkaz prednostu č. 2/2008 bol vydaný dňa 12.3.2008 a oboznámený so zástupcom ZO až dňa 13.3.2008, bol vydaný v rozpore s § 118 ods. 1 zákona o štátnej službe. Organizačné zmeny však patria do výlučnej právomoci zamestnávateľa a nemôžu byť predmetom súdneho prieskumu a preto pokiaľ prednosta KLÚ, ktorý je zároveň vedúci služobného úradu a zodpovedný za činnosť a riadenie úradu ako aj za výkon štátnej správy, pri vytváraní systematizácie štátnozamestnaneckých miest nepostupoval v zmysle pracovného poriadku alebo v zmysle § 118 ods. 1 zákona o štátnej službe, táto skutočnosť nemá za následok neplatné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru, keďže nie je hmotnoprávnou podmienkou ustanovenou v § 40 zákona o štátnej službe podmieňujúcou platnosť resp. neplatnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Z uvedených dôvodov odvolací súd nesúhlasil s tvrdeniami žalobkyne, že bolo povinnosťou služobného úradu v zastúpení prednostom úradu pri vytváraní systematizácie štátnozamestnaneckých miest prihliadnúť na jej vysokoškolské štúdium.

Odvolací súd vzhľadom k tomu, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodov uvedených vyššie, ďalšie námietky žalobkyne uvedené v odvolaní považoval za právne bezvýznamné.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. zmenil tak, že zrušil preskúmané rozhodnutie žalovaného a na základe okolností v danej veci aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Odvolací súd o náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1. Žalobkyni priznal náhradu trov konania, pretože bola v konaní úspešná. Priznal jej náhradu trov konania, ktoré jej vznikli zaplatením súdneho poplatku za žalobu a odvolanie po 66 € a právnym zastúpením advokátom za úkony právnej služby: prevzatie a príprava a podanie žaloby po 1.465,--Sk (48,63 €), účasť

na pojednávaní dňa 14.5.2009 - 53,49 €, podanie odvolania - 53,49 € a režijný paušál 2x 190,-Sk (6,3 €) a 2x 6,95 €, v celosti 362,74 €, na základe vyčíslenia trov právneho zastúpenia jej právnou zástupkyňou podľa § 11 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení vyhl. č. 557/2008 Z.z..

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 21. apríla 2010

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth